

Bačetínský ZPRAVODAJ

2/2019

Číslo 2/2019 bylo vydáno 13.12.2019
Bačetínský zpravodaj vydává Obecní úřad Bačetín.
Výtisk i distribuce zdarma.

Právě jsme zapálili první svíčku na adventním věnečku. S velkou pravděpodobností Vám při čtení těchto řádků bude hořet druhá, možná i třetí...

Dlouhý čas, pár týdnů, ale vlastně jen zlomek našeho bytí. Kdo ví, co všechno se za těch 14 dní může stát? Můžeme zažít obrovskou radost, neskonalý smutek nebo třeba jen lehkou nemoc či rozčarování.

Nedávno jsem si posteskla mámě, že ten čas strašně letí, že už bude konec roku. A ona mi na to odpověděla, že čím je člověk starší, tím ten čas letí rychleji. Asi na tom něco bude. No jasně, že bude, vždyť maminky mají přece vždycky pravdu!

Čím dál tím více cítím, jak je důležité se při tom uspěchaném životě umět zastavit. Umět si odpočinout, věnovat se jen sám sobě a svým nejbližším a vychutnat si tak to své bytí. Nikdo z nás neví, kolik má času, a proto by neměl přemýšlet nad malichernostmi. Neměl by vést urputné žabomyší války, měl by se starat o to své, a ne o sousedovo. Měl by si hýčkat, co je jeho. Člověk by měl žít šťastně. Měl by být spokojen s tím, co má. Když něco nemá, neměl by svoji zlost házet na jiné. Každý by si měl dát nějaký cíl. Bez cíle totiž nejsou cesty...

Narazila jsem na tento citát francouzského spisovatele Marcela Pagnola: „Lidem se téměř nikdy nedaří být šťastní, protože stále vidí minulost lepší, než byla, přítomnost horší, než je a budoucnost růžovější, než bude.“ Našla jsem v tom neskutečnou pravdu a taky se trochu lekla toho, jak výstižné to pro člověčenstvo je. Ale řekla jsem si, že u mě to tak nebude. Já se z minulosti poučím, přítomnost si udělám hezkou a na budoucnost se prostě těším.

Teď se nejvíce těším na to, až mi venku mrazem zčervenají tváře. Jak budu chytat vločky do pusy, až začne padat sníh, a jak si pak doma uvařím teplý čaj a schoulím se svými kluky v obýváku k pohádkám.

To hřejivé bezpečí domova a lásku bližních si zasloužíme všichni. Přeji Vám všem krásné svátky a vše nejlepší do nového roku. Těšme se na budoucnost, na nové příležitosti, nová přátelství a nová dobrodružství. Když něco končí, tak zákonitě i něco nového začíná!

Gabriela Prýmsová - starostka

Informace z úřadu

Cyklostezka

Na konci listopadu došlo k předání reklamační opravy cyklostezky, která se uskutečnila dle soudního smírčího jednání. Nejsem si jistá, zda tu již zaznělo, jak soudní jednání probíhalo, a proto mám potřebu se k tomu vrátit. Z celého procesu jsem byla více méně rozčarovaná a stále to nejsem schopna zcela přijmout.

Při stavbě cyklostezky v roce 2012 došlo k nejzásadnější chybě. Stavba nebyla dozorována. Nedocházelo k řádným kontrolním dnům pověřených osob, a tudíž firma mohla svoji práci neskutečně odbýt. V podstatě díky tomu, že na stavbě nebyl řádný technický dozor, si za stav cyklostezky mohla obec Bačetín sama!

Záchranou z bezvýchodné situace bylo, že paní soudkyně připustila pro soud nový znalecký posudek. A to i z důvodu, že se jí nelíbilo, jak firma (ne)zapravila první kopané sondy pro náš posudek a majitel firmy při líčení tvrdil, že na kolečkových bruslích to sice nejde, ale pěšky se tam chodit dá, takže tam žádné vady nejsou.

Avšak i znalci bylo z doložených materiálů jasné, že naše šance nejsou úplně dobré. Ještě větším překvapením bylo, že díry v asfaltu opravdu dokáže způsobit svlačec, což od začátku tvrdila sama firma. Naštěstí se znalecký posudek nevztahoval jen na svlačec, ale i na jiné vady, které cyklostezka prokazatelně vykazovala. Mimo jiné bylo také zjištěno, že dle projektu měla být zemina pod stavbou kompletně vyměněna. Vzorky zeminy sebrané z podloží a z vedlejšího pole však byly totožné, což prokázalo, že se tato část projektu vůbec neudělala. A tam je také zakopaný pes celé naší stezky. Vše se dá tak nějak opravit, podloží však už nikdy nevyměníte. Z toho zakopaného psa se jednou stane kostlivec...

Paní soudkyně uznala, že dílo je opravdu odvedeno nekvalitně. Rozhodla však, že firmu kvůli případným ekonomickým dopadům nenechá stezku opravit celou, ale pouze v částech s největšími vadami. Dále uvedla, že dle znaleckých posudků není možné vyloučit, že svlačec se pod asfalt nemůže dostat i z boční strany, tudíž se jedná o vyšší moc. Obec se nejprve nechovala jako řádný hospodář při stavbě stezky, ale tím, že se snažila dále dílo reklamovat a došla až k podání trestního oznámení, prokázala, že se o majetek stará. Po jejím obeznámení s celou situací obě strany dostaly na výběr, zda soud dotáhnout do konce nebo se vydat pokusem smírčích jednání.

Jen pro vysvětlení bych ráda uvedla rozdíl mezi vyhraným soudním sporem a smířím jednáním. Jednak je to finanční rozdíl, kde si každá ze stran hraří své náklady a dále se polovinou podílí na soudních poplatcích. Druhý rozdíl je způsob provedení závěrečné opravy. Pokud by obec vyhrála soudní spor, a dle slov paní soudkyně to tak mělo být, reklamační práce by firma provedla podle vlastního projektu v rozsahu opravovaných míst určených soudem. V dohodě o smíru jsme však měli možnost zahájit jednání o způsobu opravy. Mohli jsme si nadiktovat technologii oprav a také rozsah opravovaných částí. Nevýhodou smíru je, že na dílo cyklostezky již nelze uplatnit další reklamace. Zastupitelstvo bylo postaveno před rozhodování, která z uvedených variant je lepší z těch horších...

Vybrali jsme smír. Firma vypracovala dva návrhy. Rozhodli jsme se pro ten dražší s betonovou deskou pod asfaltem. Možná i díky změně majitele firmy se podařilo opravu udělat ještě v letošním roce. Firma se k tomu postavila opravdu čelem a poprvé u nás pracovala velmi profesionálně a na úrovni. Komunikovala a vycházela vstříc našim připomínkám z kontrolních dnů.

Slyšela jsem několik názorů, že oprava trvala dlouho a nikdo na staveništi měsíc nebyl, nebo že jsme to měli teda vykopat celé a na vlastní náklady to udělat až do Sudína...

Tedy, dlouho to trvalo proto, že se čekalo, až nejprve svlačec vybuchí a může se prolít chemií. Pak se čekalo, až chemie zabere, a nakonec se řešilo, zda je použitá textilie vhodná. Což je také oříšek, protože výrobci nedeklarují, že skrze ni nic neproroste a do kamenité skladby kufru stezky se PVC lino prostě nemůžete dát! Následně se hledal náhradní termín pro dokončení baleného asfaltu, protože první termíny se zrušily právě kvůli vyšší moci. Zrovna ten svlačec prostě nechtěl růst...

A že se to neopravilo celé? Cena této opravy se blížila 650 000,- Kč, tak si spočítejte, kolik by stál ten zbytek...

Teď už nám nezbývá snad nic jiného než se modlit k vyšší moci, aby tu naši cyklostezku v již budoucnu žádné nerovnosti netrápily. I když vyloučit se to opravdu nedá...

Prodej stavebních parcel v lokalitě Novostavby II

V době před uzávěrkou tohoto čísla zpravodaje byly podepsány tři kupní smlouvy. K prodeji jsou další tři pozemky. Podrobnosti o ceně a způsobu prodeje jsou na el. úřední desce a na úřední desce před obecním úřadem. Veškeré informace jsou k doptání v kanceláři starostky.

Oplocení u kontejnerů

Vzniklo nové oplocení u sběrných hnízd tříděného odpadu v části u novostaveb a u spodního rybníka. Obě místa vznikla z iniciativy místních, protože to chtěli mít u svých obydlí hezké. Místa dostala celkově novou

fazonu a veřejné prostranství se tak stalo „reprezentativním“. Velké poděkování patří Zdeňku Dařbujánovi a Davidu Vlačihovi za jejich práci a snahu dodělat to, na co my nestačíme.

Odpadové hospodářství

Pro rok 2020 se poplatky nemění a zůstává 500,- Kč za občana a rekreační objekt. Poplatky budou vybírány od února 2020 a rozpis poplatků najdete ve svých schránkách během měsíce ledna. V tomto rozpisu budete vyzváni k nahlášení počtu a velikosti sběrných nádob pro komunální odpad. Po domluvě s managerem firmy MP povedeme evidenci sběrných nádob a jejich velikostí.

Svozová firma Marius Pedersen nám ke konci roku také avizovala navýšení služeb v průměru o 7%. Toto navýšení se již v dalších poplatcích bude muset projevit. V tuto chvíli dle kalkulace vychází výše poplatku na občana 530,- Kč. Stále držíme naši sociální politiku vztahující se na rodiny s nejmenšími dětmi a na seniory. Uvidíme, jak bude vycházet kalkulace příští rok, o kolik se poplatek v roce 2021 navýší a zda bude udržitelné mít úlevy v takovém rozsahu. Vše však bude předmětem propočtů, a proto, prosím, dopředu napanikařte...

Dále je omezováno skládkování v Křovicích. Pro běžného občana se nic nemění a veškerý odpad tam může předat. Křovice dál budou sloužit jako překladiště. Bohužel si jen více připlatíte, protože odpad se odtud odváží na jiná místa.

Dar od společnosti Škoda Auto a.s.

Společnost Škoda Auto a.s. poskytla obci finanční dar ve výši 100 000,- Kč na zvýšení bezpečnosti v obci. Jedná se o podporu v rámci regionu Kvasinsko. Dar byl použit na pochůzný chodníček před kaplí sv. kříže v Bačetiňě, dále jsme začali s výměnou nevyhovujícího dopravního značení na místních komunikacích. Pokud nějaká částka zbyde, bude použita na nejnnutnější opravy výtluků na Brtvě.

Složení zastupitelstva

V listopadu na funkci zastupitelky obce Bačetín rezignovala paní Martina Böthigová. Děkujeme za její pětiletou práci pro obec. Nyní pracuje zastupitelstvo v počtu 8 členů.

Plány pro rok 2020

Návrh rozpočtu počítá se dvěma většími položkami. Jedna se týká opravy podlah v přízemí v mateřské škole a druhá multifunkčního hřiště u Rotundy. Těsně před zahájením školního roku došlo v koupelně spodní třídy k malé vodní havárii, kdy praskla trubička pod umyvadlem. Voda tekla pravděpodobně přes noc a ráno bylo v chodbě, ve třídě a na schodišti do sklepa 5 cm vody. Podlaha začala značně praskat. Protože už od kolaudace těchto prostor sledujeme vzlínání vlhkosti po zdech a objevování se plísně na podlaze, pojali jsme podezření, že při rekonstrukci nebyla provedena hydroizolace nových podlah. Nedošlo tak ani na napojení izolace na celkovou izolaci zdí, která vznikla podřezáním budovy. Bohužel, sondy provedené do podlahy naše podezření potvrdily. Je tedy nutné veškeré podlahy spodní třídy a kanceláře paní ředitelky vybourat. Bude provedena kompletní hydroizolace podlah a vylití nové podlahy. Snad se tím již na dobro vlhkosti zbavíme.

Další položkou je už roky slibované multifunkční hřiště u Rotundy. V loňském roce jsme žádali o dotaci z ministerstva pro místní rozvoj, kterou jsme, bohužel, nezískali. Letos to budeme zkoušet znovu, přičemž k žádosti

připojímei dětské hřiště. Dotace zkusíme zkombinovat jak přes MMR tak i přes náš kraj. Věříme, že budeme úspěšní.

Někdy kolem února začneme rekonstruovat knihovnu. Jedná se o poslední místnosti obecního úřadu, které ještě neprošly rukama řemeslníků. Jako všude v budově, tak i tady bude opravena elektroinstalace, vyměněna akumulární kamna, oškrábány zdi, bude položena PVC podlahová krytina a obě místnosti budou nově vybaveny nábytkem.

Na jaře bude kompletně přeložen chodník ve spodní části obce. Již byl zpracován cenový průzkum a vybrána firma. Bohužel se přeložení nepodařilo zajistit teď do konce roku a čeká nás opět sněhová sezóna v nerovném terénu. Naše představa, že se pouze vybuchají kostky, podsypou se a nově se tam naskládají se ukázala jako zcestná.

Nové kontejnery na Brtvě

Nově budou instalovány kontejnery na tříděný odpad také v části Brtva. Jedná se o kontejner na plasty a na papír.

Sběr použitého kuchyňského oleje

Od nového roku vzniká obcím povinnost sbírat kuchyňské oleje. Obec pořídí 4 nádoby o objemu 240l na tyto tuky. Budou umístěny na třech místech v Bačetíně (u novostaveb, u kontejneru na textil před obchodem, u spodního rybníku) a jeden bude v Sudíně na návsi. Nádoby se budou vyvážet 1x měsíčně.

Nevylévejte použitý kuchyňský olej do odpadů, šetřete životní prostředí i životnost vaší kanalizace. Stačí olej doma slévat do PET lahví a uzavřené PET láhve vhadzovat do nádoby na sběr použitého oleje. Olej, je pak určen k ekologické likvidaci, kterou pro naši obec zajistí firma Černohlávek oil.

Návrh rozpočtu pro rok 2020

Příjmy	Odvěrové třídění RS	Druhové třídění RS	Schválený rozpočet 2019	Upravený rozpočet 2019	Návrh rozpočtu 2020
Daňové příjmy			5 812 000	5 874 980	5 982 000
Nedaňové příjmy			310 428	432 938	327 268
Kapitálové příjmy			100 000	208 550	2 460 000
Dotace		4111		29 000	
		4112	81 600	86 500	89 500
Tvorba fondu oprav		4134		6 268	5 300
		4216		0	
		4116		0	
		3129	0	0	0
Celkem:			6 304 028	6 638 236	8 864 068
Čerpání úvěru				0	
Dofinancování ze zůstatku na ZBÚ			500 000	25 383	500 000
Celkem s financováním			6 804 028	6 663 619	9 364 068

Výdaje	Odvěrové třídění RS	Druhové třídění RS	Schválený rozpočet 2019	Upravený rozpočet 2019	Návrh rozpočtu 2020
Podpora ostatních produkčních činností	1032				15 000
Správa v lesním hospodářství	1036		0	60 000	0
Lesní hospodářství	1037		5 000	5 000	0
Sílnice	2212		150 000	150 000	150 000
Ostatní záležitosti pozem.kom.	2219		20 000	82 207	260 000
Pitná voda	2310		48 000	48 000	58 000
Odvádění a čištění odpadních vod	2321		15 000	30 000	30 000
Úpravy drobných vodních toků	2333		0	4 900	0
Mateřské školy	3111	5331	450 000	450 000	450 000
Základní školy	3113				
- Trivium Dobřany o.p.s.		5221	80 000	80 000	80 000
Ostatní záležitosti předškolního vzdělávání	3115		1 000 000	879 000	1 130 000
Knihovna	3314		12 000	13 900	319 600
- Kultura RK s.r.o.		5213	2 000	2 000	2 000
Ostatní záležitosti kultury	3319		47 700	72 700	87 700
Činnosti registr. církví a nábož.společností	3330				
- Farní charita Dobruška		5223	5 000	5 000	5 000
Rozhlas a televize	3341		540	540	540
Kultura	3399		162 000	182 000	165 000
-neinv. transfery spolkům		5222	20 000	0	0
Sportovní zařízení v majetku obce	3412		250 000	25 575	1 000 000
Tělovýchova	3419		85 000	60 000	85 000
- příspěvek na CG		5229	5 000	5 000	5 000
Hospice	3525				
- Oblastní charita Červený Kostelec		5229	5 000	5 000	5 000
- Domáci hospic Setkání o.p.s.		5229	5 000	5 000	5 000
Nebytové hospodářství	3613		190 000	281 210	150 000
Veřejné osvětlení	3631		142 000	412 000	230 000
Pohřebnictví	3632		50 000	35 000	37 000
Územní rozvoj	3636		100 000	350 000	40 000
Komunální služby	3639		485 500	496 260	520 500
- oplotené kontejnerů		6121	20 000	60 000	20 000

Nakládání s odpady	372				492 000
Sběr a svoz nebezp.odpadů	3721		12 000	12 000	
Sběr a svoz komunálních odpadů	3722		325 000	330 000	
Sběr a svoz bioodpadu	3723		60 000	95 000	
Péče o vzhled a veřejnou zeleň	3745		30 000	50 000	30 000
Bezpečnost a veřejný pořádek (krizový zákon 11/	5213		12 000	12 000	12 000
PO - profesionální část	5511		54 200	54 200	65 000
Zastupitelstvo	6112		1 059 600	1 059 600	1 166 000
Volby do EP	6117		0	14 883	0
Státní správa	6171		880 500	836 700	1 006 000
- Přísp. na provoz prodejny Marta s.r.o.		5213	24 000	24 000	24 000
Nespecifikované rezervy	6171		363 795	5 078	1 084 311
Bankovní poplatky	6310		10 000	10 000	10 000
Služby peněžních ústavů a pojištění	6320		30 000	30 000	40 000
Převody vl. Fondům - Fond oprav	6330	5349			5 300
Daň z příjmu	6399		40 000	45 980	40 000
Vypořádání dotací	6402		24 193	24 193	14 117
Příspěvky DSO	6409	5329	20 000	20 000	21 000
Příspěvky MAS Pohoda venkova z.s.	6409	5222	4 000	4 000	4 000
Celkem:			6 304 028	6 367 926	8 864 068
Splátky úvěrů	8115		500 000	500 000	500 000
Celkem:			6 804 028	6 867 926	9 364 068
z toho kapitálové výdaje			1 370 000	1 427 413	2 210 000

Očekávané plnění rozpočtu za rok 2019 k 20.11.2017

Příjmy	469 848
Výdaje	899 857
Rozdíl	-430 009

Obec a povinnost daně z přidané hodnoty

Překročením ekonomického obratu 1 mil.korun za rok spadla obec do povinnosti plátcovství DPH. Naše obec mívá běžně maximální obrat 250000,- Kč ročně. Nově, od letošního dubna, se do ekonomického obratu obcí zahrnují i prodeje nemovitostí.

Budiž, na tom by nebylo nic zvláštního, kdyby ovšem pro obce platila stejná pravidla při odvedech daně jako pro ostatní subjekty. Obec si totiž DPH může odepisovat pouze na ekonomických činnostech. Což je v našem případě do budoucna pouze vodovod. Nikdy si neuplatníme daň na opravě hřiště, silnic, školky, úřadu, hasičárny....

V tuto chvíli má celé plátcovství pro nás pouze cenu vyšší administrativní zátěže, nákupu doplňujících účetních programů a sjednání služeb daňového poradce. A co je nejsmutnější, že ti, kteří si stavební parcely budou kupovat nyní, budou muset navíc zaplatit částku o 21% vyšší, která se odvede státu.

Dokáže mi někdo vysvětlit důvod, proč byly nemovitosti najednou zahrnuty do ekonomického obratu obcí, když z toho vlastně obce našeho typu nic nemají?

Gabriela Prýmusová

Použitý kuchyňský olej do odpadu nepatří!

- Olej v odpadu tuhne a zanáší potrubí
- Energeticky a finančně je velice náročné vyčistit kontaminovanou vodu

Jak se nechá použitý olej ekologicky likvidovat?

- Použitý olej stačí slévat do PET lahvi
- Uzavřenou PET láhev vhodit do nádoby na sběr použitého oleje ve Vaší obci
- Použitý olej je následně ekologicky zlikvidován

Co je nového ve školce?

Na prahu zimy, po čtvrt roce (skoro) na Vánoce

Hned v půlce září nás navštívila třídním pobytem Česká školní inspekce. Zpráva dopadla vcelku příznivě, i když s některými jejími závěry se plně neztotožňujeme.

Ze zprávy vyplývá spokojenost s vedením malých dětí ve třídě Lvíčků. Paní inspektorky byly mile překvapené, jak jsou nejmladší děti po dvou týdnech v zařízení adaptované a komunikativní, což svědčí o příznivém klimatu. Třída Sluníček vyniká naopak v činorodosti a dynamickém pracovním nasazení. Byly jsme pochváleny za vedení dětí k pracovním činnostem na zahradě, za důsledné vedení k dodržování pravidel chování mezi dětmi, za laskavý a vstřícný přístup k dětem.

Od září jsme již stihli navštívit kino v NMnM, farmu na Brtvě, zazpívat seniorům v Rotundě, podnikat dlouhé a svižné procházky, pečení štrúdlu, vyrábění s rodiči, pečení svatomartinských rohlíčků, postavit jesličky, zazpívat u stromu. A nyní se těšíme na focení, návštěvu Barborky, Mikuláše, samozřejmě na dárky ve školce a kouzelné Vánoce. Od ledna budeme opět jezdit na naše oblíbené plavání. A pak se přehoupneme do dalšího pololetí.

Velice děkujeme všem rodičům za jejich příspěvky na dárky pro děti. Díky Vám budou mít děti ještě o něco štedřejší nadílku. Dále děkujeme za výrobky na jarmárek a příspěvky. Výtěžek z prodeje výrobků, který proměníme za hmotný dar, opět poputuje k lidičkám ze Sdružení Neratov.

A co zbývá? Přání. Za celou školku Vám přeji vřelou radost z narození Ježíška, čas strávený hřejivými chvilkami s Vašimi blízkými, zdraví a hodně chuti do dalšího roku.

Eva Kleinerová, ředitelka MŠ

Bačetínští ochotníci připravují velké divadlo

Veselohru o třech jednáních **Teta Fany, postrach rodiny** napsal náš oblíbený autor Richard Branald v roce 1926.

Vybrali jsme i tentokrát povedený, ale na nácvik časově náročnější scénář. Diváci si proto budou muset na premiéru ještě pár měsíců počkat. Můžeme jim slíbit humornou zápletku, vtipné dialogy, legrační převleky a především výborné herecké výkony!

Snad se na mě moji divadelní kolegové nebudou mračit, když čtenářům prozradím, že se bude konat na jaře, venku před Rotundou! Poté budeme s

představením hostovat v sousedních obcích. Máme už nyní domluvené hraní v České Čermné a Bohdašíně. Jsme rovněž pozváni k účasti na volném programu Divadelního festivalu Jiráskův Hronov 2020, který se koná na přelomu prázdnin.

Obnovené Divadlo Bačetín bylo letos v říjnu zavedeno do internetové Databáze českých amatérských divadel www.amaterskedivadlo.cz, kam budou postupně ukládány informace o bačetiňském divadle i Divadelní almanach s fotografiemi.

Hraní nás stále baví a rádi sbíráme nové zkušenosti. A tak dva moji divadelní kolegové, Josef Marek a Luboš Hronovský, kteří celkovou vizáží odpovídali požadavkům z výzvy České televize, využili jedinečné příležitosti a zúčastnili se natáčení nové televizní minisérie o Boženě Němcové.

Filmování proběhlo v Novém Městě a v Opočně, v interiérech zámku a na Trčkově náměstí. Pro oba bylo určitě přínosné vidět a zažít, jak pracují profíci ze štábu ČT a slavní herci pod vedením režisérky Lenky Wimmerové.

A jaký je největší rozdíl mezi filmem a divadlem? Podle slov Luboše Hronovského: „Když se při filmování něco nepovede, scénu zopakují, nebo ji prostě vystříhnou. Tak z celodenního natáčení zůstane třeba jen několik minut filmu.“

Kdežto na divadelním představení musí vše klapnout, jak se říká, na první dobrou. Když už se něco zvoře, musí být účinkující schopni chybu nenápadně uhladit a vrátit se na správné místo v textu a scéně tak, aby si divák, pokud možno ničeho nevšiml.“

Tak nám, milí příznivci ochotnického divadla, přejte štěstí a dostatek energie, abychom novou hru zdárně dotáhli do konečné podoby podle našich představ. Setkáme se v hojném počtu na jaře u Rotundy?! ☺

Jindra Zelená

Na slovíčko ... do knihovny

Knihovna, pro někoho jen slovo, pro jiného tajemná brána a vstup do světa fantazie, tichý chrám poskytující únik, útěchu a naději, radost objevování a nekonečný zdroj příběhů pro všechny generace...

Nabízí se otázka – kdo nikdy nebyl v knihovně? Tam byl přece každý... Opravdu? A co tam je? No regály s knihami přece... A opravdu jen to? Jak se to vezme...

Ono by se opravdu dalo říci, že knihovna je jen místnost plná knih, které si můžete půjčit a zase vrátit, získat informace zdarma nebo se ujistit, že danou knihu vážně musíte mít doma, protože vám něco poskytuje. V dnešní době stále knihy existují a mají svou nezastupitelnou úlohu v našich životech. Jsou knihovny různé, větší i menší. Přizpůsobují se době i požadavkům. Dnes již není problém půjčit si knihu z druhého konce republiky, a přitom pro ni jít do „své“ knihovny. Jít do knihovny na přednášku, výstavu, odpoledne s deskovými hrami a podobně. Jsou knihovny, které zůstávají ve své podobě desítky let, s policemi stále stejných ohmataných knih a knihovny, které se vyvíjejí a jdou kupředu, mají výměnný fond, díky kterému se stále obnovuje možnost výběru a vy nemusíte kamsi do ruchu měst...

My v Bačetiňě máme v knihovně Boženku Dyntarovou. Není to obyčejná knihovnice, stala se Knihovnicí Královéhradeckého kraje roku 2015. Pro mnohé je její jméno neoddělitelně spojeno s prvními stránkami přečtených knih, první legitimací, synonymem místa.

Protože jsou pro mě knihy srdeční záležitostí, v dětství jsem chodila do stejné malé útulné knihovny ve vesnici na severu Čech a Boženka letos „užívala“ nemocnice, ráda jsem přijala možnost začít pomáhat v bačetiňské knihovně. A trochu se začala ptát...

Proč jsi se stala knihovnicí a kde bývala původně knihovna?

Nevím, asi mi to bylo nabídnuto v roce 1971, knihovna byla v tehdejší škole (dnes školka), v kanceláři, zhruba v místě dnešní šatny. Dole byl také byt paní učitelky a kanceláře MNV, nahoře byla třída. Po postavení nové budovy se knihovna přemístila nejdříve do zasedací síně, potom do stávající místnosti. Když přestal do Bačetiň dojíždět lékař, z ordinace se stala místnost pro čtenáře, kde se přes zimu scházíme na čtení z vybrané knihy a ze sesterny vznikl archiv.

Pamatuješ si svou první přečtenou knihu?

Nepamatuju, ale k některým starším se ráda vracím.

Jak si představuješ budoucnost knihovny u nás?

Rozšíříme služby, knihovna se bude předělávat a přichystáme něco nového.

Myslíš, že je rozdíl mezi knihovnou ve městě a na vsi?

Určitě, ve městě mají lidé na čtení více času. Na vesnici je více práce. Obsloužit zvířata nebo na zahradě...

Mladí lidé, ale nyní mají počítače, internet a videa, a tak se ke čtení moc nedostanou.

Vzpomínáš si na nějakou „knihovni“ příhodu?

Jedna paní dlouho nevracela vypůjčené knihy, když jsem ji opakovaně upomínala, tvrdila, že je již vrátila. Když jsem jí řekla, že je bude muset zaplatit i s pokutou 50kč za každou knihu, za týden je přinesla, že je našli při malování....

Dovolím si Božence takto poděkovat, že mě vzala „na zaučení“ do království knih. Vám všem, čtenářům stávajícím i budoucím, děkujeme za přízeň a do budoucna odkrýváme, že budou postupně přibývat novinky. „Rozchodíme“

webové stránky knihovny, aby bylo možné se podívat skrz nás i do jiných knihoven a půjčit si knihu odkudkoli. Dále budeme přinášet informace z kulturních akcí na fcb profilu Knihovna Bačetín. Připojíme se k pořádání akce Andersenova noc, vyhradíme čas pro malé čtenáře, a i jinak vás budeme lákat, abyste za námi přišli. Podívat se, pohrát si, vybrat si tu pravou knihu pro vás...

A pokud se nehodí stávající otvírací doba knihovny? Nevadí. Na telefonním čísle 774 962 816 nebo na profilu fcb se můžeme domluvit na návštěvě v jiném čase tak, aby ta naše knihovna byla i pro vás ta nej.

Za knihovnu Jana Fabiánová

Bačetiňáček 2019

Letošní dětský tábor se nesl ve znamení Divokého Západu a zlatokopů. Děti se učily různými způsoby těžít zlato. Každý den si zkusily rýžování zlata. Jednou si zkusily dolování zlata ze skály a na závěr okusily sílu dynamitu. Příběh tábora se však nečekaně nesl úplně jiným

směrem, aneb když se z pouhé kulisy stane hlavní role.

Při přípravě dekorací jsme si říkali, co všechno tam musíme mít. Jasné místo měl Salon, Banka a Šerif. Nám, milovníkům filmu Limonádový Joe, tam pořád chyběla ta dokonalá role hrobníka, který má radost nad každým zastřeleným tělem a hned bere míru na velikost rakve. Ještěže máme v týmu Pepiho, který řekl, že k sobě potřebuje hrobníka, ať mu nějakého seženeme. Martinu Fabiánovi a Matěji Syrovátkovi zadal přípravu krchova, jako dekorace k naší westernové vesnici. Kluci náš krchůvek vymazlili k dokonalosti a my už jen sehnali hrůzostrašného Supu...

Na krchově byli pohřbeni tři největší zabijáci Divokého západu Jim Miller Killer, Bill The Kid a John Wesley Hardin. Billu The Kidovi ještě lezly jezdecké boty z hlíny...

Nalezení Hrobníka bylo také docela jednoduché. Tábornice Adélka Ambrožová se mohla tábora účastnit pouze do středy a

pak odjížděla na dovolenou. Využili jsme ji proto na tuto roli. Vše bylo připraveno a náš devítičlenný dospělácký a pětičlenný praktikantský tým + hrobník se těšil na 52 dětí ve věku 4-13 let.

Dolování zlata byla pohoda, stejně tak všechny doplňkové hry. Každý den se běžely dostihy, kdy děti vsázely své zlaté valounky na týmové koně, které vždy jel jiný žokej. Stala se z toho celodpolední zábava. To nejzajímavější se však opravdu dělo vždy o poledním klidu na Krchově...

V pondělí při prvním nástupu samozřejmě zaznělo, že šéfem tábora je šerif Lady Lů a jejím zástupcem Lady Oli, banku má na starosti bankéř Pepi a v salonu je barmanem Iva. Pak také zaznělo, že Krchov má na starosti Hrobník, a že: „Kdo bude zlobit, toho Áďa zakope!“. Tak si děti místo prohlížely, a hlavně se ptaly na význam slova Krchov.

V úterý ráno nám rodiče začali prozrazovat, že děti doma nemluvily o ničem jiném, než právě o Krchově a že největší záhadou je, kdy tam přibude další hrob a kdo v něm?

Se smíchem jsme jim vysvětlovali, že nic takového nemáme v plánu a že se jedná opravdu o dekoraci. JENŽE....

Protože nám počasí přálo, v úterý odpoledne se nám praktikant

Kuba přehráal a lehl si do stínu. Nenapadlo ho nic jiného, než si lehnout pod smrčky ke Krchovu. Přiběhly děti s očima na vrchu hlavy, že někdo leží na Krchově. Tak jsme řekli, že když to tak je, že mu musí oddíl vypravit pohřeb. A k tomu potřebují Hrobníka.

Adélka se nenechala dlouho pobízet. Vzala si bílé rukavice, cylindr, míru a lopatku a šlo se na věc. Naučili jsme děti, že se nedupe po jiných hrobech, a že se na Krchově nekřičí. Umíte si je představit, jak měly úsměv od ucha k uchu, neboť na pohřeb si opravdu nikdy nehrály?

Tak jsme jim vysvětlili, že to není žádná sranda. Na pohřbu jsou všichni smutní a pláčou, protože ten jejich blízký a milovaný už nikdy nebude s nimi. A aby ho v nebičku dobře přijali, že mu musíme věnovat krátkou modlitbu za jeho duši. Taky je důležité, aby na zemřelého někdo hezky zavzpomínal a řekl o něm několik vřelých slov. Po tom všem ho muže Hrobník zasypat hlínou. Jak jsme řekli, tak se stalo.

K našemu překvapení za nedlouho malí špunti v Rotundě přemohli svými kolty třináctiletého Matěje a úplně mrtvého ho táhli přes schody až na Krchov. Zavolali si Áďu, aby vzala míru a pak i matku, aby o synovi řekla něco hezkého...

Takto to šlo každou chvíli až to vyvrcholilo ve středu odpoledne, kdy jsme plánovali společný večer s rodiči. Chtěli jsme jim zatančit naši letošní svolávací píseň Spím v obilí a odjet jedno kolo dostihů. Po jednom z mnoha pohřbů, zhruba hodinu před příchodem rodičů, mi děti říkají: „Lady Lů, ukážeme pohřeb rodičům...!“ „Koho byste tak chtěli pohřbívat?“ „No přeci tebe Lady Lů!“... a bylo to.

S vervou jsme se pustili do vymýšlení scénáře celé divadelní hry. Ráno jsme hráli Pistolnickou hru, kde se v jedné části děti musely postavit v pistolnickém (s vodním balónkem) souboji proti bankéři. Této hry jsme využili a při přestřelce mě bankéř porazil. Opět úplně mrtvou mě vedoucí dotáhli do cíle a začali s Hrobníkem

licitovat o vypravení pohřbu. Za mírný poplatek zjistil, že vhodnou rakev pro mě najde.

Za účasti dokonalých profesionálních plaček a jejich rodičů mě koňské čtyřspřeží dovezlo až na Krchov. Tam můj zástupce konstatoval, že jsem byla dobrý šerif. Bankéř s Hrobníkem měli zase radost, že to byl dobrý kšeft. Na

závěr mi zástupce sebral šerifský klobouk, hodil po mě svůj a pravit: „A teď tu vládnú já!“ ... po zasypání hlínou mi ještě ukradli boty a okloval mě Sup...

Myslím, že jsme rodičům ukázali, že ač vše znělo tak trošku divně a černě, že se vlastně nic hrozného nedělo. Párkrát jsme přistihli malé holčičky, jak si hrají na rodiče a zakazují si kroužky a zábavu kvůli špatným výsledkům ve škole. Hra na pohřeb s jasnými pravidly nám nakonec přišla trošku vtipnější.

I tak jsme opravdu přemýšleli, jak tohle skončí. Že před sebou máme ještě dva dny a oni stále čekají na ten čtvrtý hrob. Využili jsme odchodu Adélky, o kterém děti neměly tušení a tajně do rána vyrobili kříž s nápisem Hrobník. Docela nám to přihrálo do karet, protože se měla hrát hra, kdy děti byly šerifové, měly hledat různé části

obličejů a sestavit tak profil pistolníků. Ve čtvrtek jsme svolali nástup ke Krchovu, kde děti skutečně poprvé zkoprněly. Vysvětlili jsme jim, že naši vesnici přepadli Pistolníci a zabili Hrobníka. Musíme se jim tedy pomstít a pochytat je. Několik smutných holčiček se nás přišlo zeptat, jestli je Áďa opravdu mrtvá, nebo jako kde je. Se smíchem jsme odpověděli, že už asi dávno u moře. Nejzajímavější na tom všem bylo, že nadobro skončily pohřby. Pídili jsme se po tom, proč to skončilo, a děti nám suše odpověděly: „Není hrobník, nejsou pohřby.“... Při takové odpovědi jsme zase zkoprněli my. Jak jednoduché...

Myslím si, že jsme takovou hrou žádnému capartovi neublížili. Snažili jsme se, aby věděli, na co si hrají, a přitom je to netraumatizovalo. Zavedlo mě to na myšlenku, že kdysi byla smrt součástí života. Běžně se se zemřelým

loučilo doma, a tak děti braly smrt jako součást života. Dnes děti od černých myšlenek chráníme a toto téma vypadlo z konverzací. Třeba jsme jim zábavnou formou přiblížili nejsmutnější okamžiky života. A pokud jim jednou při nějakém pohřbu vytanou vzpomínky na ten náš táborový a ve smutku jim to vykouzlí úsměv na tváři, splnili jsme úkol dobře. Třeba budou v naději očekávat dopis, který nám ze záhrobí náš Hrobník poslal.

Příští rok se na všechny zase těšíme a napjatě čekáme, co z toho vyleze tentokrát! 😊

Poděkování patří Ivě Bednářové, Pepovi Dlouhému, Hele Bečvářové, Olče Duškové, Luce Machové, Verče Čepelkové, Monče Pohlové, Kubovi Prýmusovi, Kubovi Bečvářovi, Kačce Cvrčkové, Eličce Zoulové, Krystýnce Bečvářové a Adélce Ambrožové.

Šerif Lady Lů alias Gábina Prýmusová

Kultura

Od léta jsme pokračovali dál podle plánu našeho kulturního kalendáře. Děti s rodiči vyrazily na výlet do jihlavské ZOO. Obecní slavnosti se proměnily v pivní festival s přehlídkou rockových kapel. Myslivci nám dali v srpnu ochutnat něco ze své kuchyně a prvních kratších dnů jsme využili ke stezce odvahy. Ta nesla téma pohádkových bytostí v čele s Ptákem Ohnivákem. V říjnu se znovu sešli všichni jubilanti, aby oslavili v Rotundě své narozeniny. Před Dušičkami se tradičně dlabaly dýně a první adventní neděli jsme rozsvítili obecní vánoční strom. Ten jsme letos dostali od manželů Urbáškových a moc za něj děkujeme. Je krásný a náš! Skvěle jej doplňují jesličky, které pomohly postavit děti ze školky.

Velké díky všem, kteří se podílejí na přípravě všech akcí. Bez ochoty lidí pomoci by nikdy nic nebylo. Nabízíme malou ochutnávku z proběhlých akcí ve fotogalerii.

Zoo v Jihlavě

Obecní slavnosti 2019

Stezka odvahy ptáka Ohniváka

Jubilanti 2019

Heloudýně 2019

Rozsvícení stromu 2019

Kdo byl Bedřich Barták?

Byl to český výtvarník, grafik, scénograf a restaurátor, politický vězeň komunistického režimu, a hlavně autor malby v sudínské kapličky sv. Anny, kterou svými lilii vymaloval v roce 1983.

Při letošní noci kostelů ve Studnici v kostele sv. Jana Nepomuckého se přítomní seznámili s příběhem

tohoto muže, který mimo jiné také vymaloval kostel v Ohnišově, Bystrém a také kapličku v kounovských Hlukách. Na noc kostelů byla pozvána jeho dcera, která o tatínkově životě vyprávěla. S manželem dohledali korespondenci, kterou si otec psal s panem farářem. Po velkém úspěchu se rozhodli, že uspořádají takovou malou pouť po dalších výše zmíněných sakrálních stavbách, na jejichž výzdobě se pan Barták podílel.

Den před našimi obecními slavnostmi nám na úřad napsal pan farář Barborka, abychom zveřejnili plakát, jaká vzácná návštěva k nám druhý den přijede! Bylo to nečekané, ale o to více jsme se na to těšili. Návštěva paní Mr. Anny Chytkové, jejího manžela MUDr. Tomáše Chytky, jejich dcer Helenky a Johanky a lidí ze Studnice byla úžasná. Zase se nám doplnil malý kousek naší historie, která nám je trošku zahalena tajemstvím.

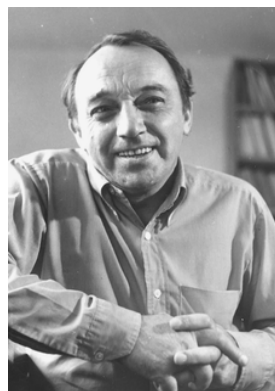

Byli jsme nadšeni, že celá rodina Chytkova se vydala procesím na pouť a následnou mši do kaple v Bačetiňě a pak nás také na chvíli poctila návštěvou u Rotundy. Velmi si toho vážíme, a ještě jednou děkujeme za milou návštěvu.

Životopis Bedřicha Bartáka

=DB=

Narodil se 27.9.1924 v Plzni jako syn Antonína Bartáka, dirigenta a šéfa opery Divadla J. K. Tyla v Plzni a Marie, roz. Görgové. Matčina rodina provozovala právozárečnou hospodu „U Görgů“, kde se pravidelně setkávaly význačné osobnosti plzeňského kulturního života. V Plzni do roku 1941 vychodil základní školu a absolvoval čtyři ročníky reálného a dva ročníky klasického gymnasia. Pro své výrazné výtvarné nadání pak zamířil na Státní grafickou školu v Praze, kde studoval u profesora Rubeše v oddělení speciálního kreslení. V roce 1943, koncem druhého ročníku, byl totálně nasazen jako pomocný dělník: v letech 1943 – 44 v ČKD Praha a pak od ledna do května 1945 ve Škodových závodech Plzeň. Po válce byl přijat na Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze do oddělení ručního tisku na látku k profesoru Fišárkovi. Po druhém ročníku složil zkoušky na Akademii múzických umění v Praze, kde chtěl studovat jevištní výtvarnictví u profesora Trösterera. Protože však profesor Trösterer nakonec nepřednášel, dal Bedřich Barták přednost dokončení školy uměleckoprůmyslové, kde studoval v letech 1945 – 50 u profesora Nováka v oddělení výstavnictví. Aby mohl finančně podporovat své rodiče, při studiu také pracoval. V letech 1947 – 48 se podílel jako scénograf na osmi inscenacích plzeňského divadla a od února 1949 do září 1950 působil jako grafik v Gramofonových závodech Praha. V roce 1949 se pod hlavičkou Gramofonových závodů zúčastnil výstavy v Liberci a Plzeňských výstavních trhů. Spolupodílel se na vytvoření Divadla hudby v Praze, které bylo pro veřejnost otevřeno v říjnu 1949. V té době údajně také vytvořil logo Supraphonu – Iva s lyrou.

Koncem září 1950, těsně před složením poslední zkoušky na Vysoké škole uměleckoprůmyslové, byl zatčen a odsouzen na 12 let odnětí svobody za velezradu. Ve skutečnosti udělal jen to, že ve svém plzeňském bytě nechal přespat své dva kolegy z Prahy, kteří si naplánovali útěk na Západ. Většinu z 10 let až do svého propuštění na amnestii v roce 1960 strávil v jáchymovských uranových dolech. Během uvěznění mu zemřeli oba rodiče. Ještě před propuštěním poznal z dopisů i při občasných návštěvách svou budoucí ženu Annu, roz. Hartlovou, která studovala zpěv u jeho otce. Jejich manželství trvalo až do roku 1983, kdy Anna Bartáková zemřela.

Po propuštění se živil jako pomocný aranžér obchodních domů Vývoj Praha (1960 – 61), písmomalíř v družstvu Stavba Teplice v Čechách (1961 – 67), výtvarník v národním podniku Pramen Teplice (1970 – 72), v propagačním oddělení komunálních služeb Teplice (1972 – 75) a v časopisu Revue Teplice. Postupně začínal spolupracovat s různými divadly, např. s Divadlem J. K. Tyla v Plzni. V únoru 1974 byl Městským soudem v Praze částečně rehabilitován a rok poté nastoupil jako scénograf a kostýmní výtvarník do plzeňského divadla. Od té doby zde spolupvytvořil na 175 inscenací. Vzhledem ke svému kádrovému profilu nebyl členem Svazu československých výtvarných umělců a možnosti jeho profesního uplatnění v totalitním Československu tak byly značně omezené, zejména pokud jde o pořádání oficiálních výstav. Přesto bylo několik autorských výstav uskutečněno (viz seznam níže). Po úspěchu výstavy ve Zrenjaninu a Frankfurtu nad Mohanem působil v roce 1969 v grafickém ateliéru Blacha + Seifert v německém Offenbachu. Před narozením dcery Anny se v prosinci roku 1969 vrátil do Československa.

Kromě divadelní tvorby, grafiky a malby se věnoval restaurování maleb a tvorbě nástěnných maleb. Bedřich Barták byl soudně kompletně rehabilitován v r. 1990. Zemřel 20. března 1991 po dlouhé a těžké nemoci. V roce 2019 byl vyznamenán Ministerstvem kultury České republiky ve spolupráci s projektem Mene Tekel titulem Rytíř české kultury in memoriam.

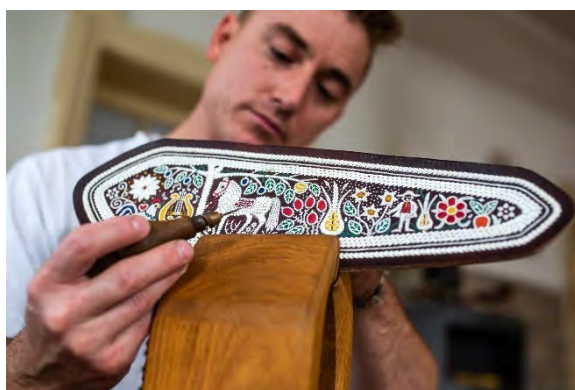
Úspěch opasků vyšívanych pavím perem

O rukodělné šikovnosti Davida Adamského se začíná čím dál více mluvit a vědět. Nedávno jste ho mohli zahlédnout v pořadu České televize Sama doma, kde o svém koníčku (koni) s nadšením hovořil. Do pořadu se dostal díky přehlídce Krásná práce, která se věnovala zapomenutým českým řemeslům. A výsledek této výstavy?

Dvanáctidenní přehlídku živých řemesel České republiky Krásná práce navštívila tisícovka návštěvníků. Informace o ní se objevily v denících on-line i tištěných, týdenících i měsíčních, dále i v odborných a populárně naučných periodikách (Dolce vita, ELLe Decoration, Czechdesign...), v rozhlasu (ČRO, Radio 1, Radio Wawe) i ve vysílání ČT (Art zóna, Studio 6, Sama doma...).

V dubnu 2020 bude přehlídka vystavena v galerii Českého centra v Miláně a pravděpodobně s tímto obsazením pocestuje i do dalších destinací (Tokyo, New York, Moskva, Jeruzalém...).

Tam všude se objeví mistrné dílo ze Sudína.

Halloween a Dušičky

Halloween – copak to vlastně je za svátek?

Pokusme se najít, co všechno tenhle „dýňový den“ vlastně znamená. Slovo Halloween je zkomolenina z All Hallows' Evening (svátek Všech svatých). A to je zřejmě to jediné, na čem se prameny informací shodnou. Zkusím, s dovolením, vybrat pár zajímavostí z mnoha různých článků a vnést trochu světla do strašidelného večera...

Halloween v dnešní podobě se objevuje zhruba od roku 1745, nicméně kořeny sahají až ke Keltům, do dob před naším letopočtem. Magická noc 31. října, v níž se prolínal svět živých a mrtvých, se říkalo Samhain. Keltové v tento den slavili konec žní, konec léta, příchod zimy – temné části roku a zároveň i příchod nového roku. Při bujarém veselí všude hořely ohně, neboť Keltové věřili, že oheň očišťuje a chrání, měl tedy zabránit zlým mrtvým duším návrat zpět mezi živé.

(Možnost navrátit se do světa živých, a naopak navštívit svět mrtvých – od půlnoci do času první mše - se tradovala i později v křesťanském světě.)

Díky přistěhovalcům z Irska se v 19. století tato tradice teprve dostala do Ameriky.

Vydlabané dýně jsou nejznámější symbol Halloweenu, svíčky se do nich dávají, aby koledníkům usnadnily orientaci v temných ulicích. Strašidelný obličej má zahánět zlé duchy. Skoti a Irové původně vydlabávali tuřín nebo řepu, teprve po příchodu do Ameriky začali dlabat dýně, což bylo mnohem jednodušší.

Do dnešního dne zůstalo už jen veselé dlabání a koledování dětí, chodících od domu k domu, strašidelné kostýmy mají představovat duše zemřelých.

Ke svátku se váže i stará irská legenda o pobudovi Jackovi.

Jack byl na svátek Halloweenu tak opilý, že jeho duše začala opouštět tělo. Na to už čekal ďábel, který si pro něj přišel. Jack požádal o poslední drink, na který ale neměl peníze. Navrhl ďáblovi, aby se proměnil v minci, že s ní zaplatí a ďábel se promění zpět. Jack ale minci popadl a schoval, čímž ďábla uvěznil. Vynutil si rok svobody. Když se po roce čert vrátil, Jack ho nalákal na jablka. Jakmile byl pekelník na jabloni, Jack vyryl do kmene kříž, aby nemohl dolů. Za osvobození musel slíbit, že nikdy Jacka do pekla nevezme. Když se jednoho dne skutečně Jack upil k smrti, v nebi ho nechtěli a do pekla nemohl. Od té doby se toulá po světě a temnotu si osvětluje žhavým uhlíkem, který mu čert věnoval. Aby mu déle vydržel, vložil si ho do vydlabané řepy.

Proto lidé dávají dýni (řepu, tuřín) se svíčkou za okno nebo ke dveřím. Aby si jej Jack vzal a dům oplátkou ochraňoval.

Hned 1. listopadu máme v kalendáři svátek Všech svatých a 2. listopadu Vzpomínku na všechny věrné zemřelé. Obecně ale říkáme Dušičky.

V Římě se v 7. stol. konala vždy v květnu slavnost všech mučedníků. V 9. stol. přesunul papež Řehoř IV. svátek na 1. listopad, jednak proto, že v květnu před žněmi nemohl být svátek dosti oslavován pro nedostatek zásob a především, aby vytěsnil pohanské zvyky uctívání mrtvých.

2. listopadu se pak lidé modlili za mrtvé, jejichž duše ještě pobývají v očistci a potřebují podporu pro očistění hříchů. Původně se jednalo o rodinné obřady, první veřejná „oslava“ Dušiček je datována do 10. stol. V kostelech se slouží mše, při níž pozůstalí prosí za spásu zemřelých.

Plamen svíčky, který by mohl být pojítkem mezi Halloweenem a Dušičkami, má tedy ukazovat cestu duším a chránit živé.

Ať už se přikloníme k tomu či onomu, světla svíček za okny i na hřbitovech vyvolávají jistě spoustu vzpomínek, a tak zastavme. Zkusme vzpomenout na to dobré, neboť aniž bychom dávali za okno studené mléko a máslo (na ošetření spálenin duším z očistce) můžeme získat vnitřní sílu, kterou nám naši předci právě v tyto magické dny mohou dát...

Jana Fabiánová

Pár řádků z historie ...

Minulý měsíc jsme si připomněli 30. výročí listopadové revoluce roku 1989, která po více než 40 let trvajícím totalitním systémem výrazně změnila poměry v naší zemi. Je to jedna z událostí své doby a je až neuvěřitelné, jak se za poměrně krátký čas (v průběhu posledních 100 let) poměry v naší zemi několikrát výrazně měnily, ať k lepšímu či horšímu.

Můžeme si připomenout, že to byl nejdříve rozpad Rakouska-Uherska a vznik Československé republiky v roce 1918, dále zábor pohraničních území našeho státu Německem v roce 1938 s krátkým obdobím 2. republiky, poté okupace českých zemí Německem v roce 1939 a vznik tzv. Protektorátu Čechy a Morava. Po porážce nacistického Německa v roce 1945 byla znovu obnovena ČSR s nedlouho trvajícím poměrně demokratickým zřízením. Poté v roce 1948 bylo státní zřízení nahrazeno, jak se tehdy říkalo po tzv. Vítězném únoru, vládou jedné strany. Po dalších, více než 40 letech proběhla

již zmíněná pokojná (až na výjimku zásahu bezpečnostních složek na Národní třídě v Praze) revoluce v roce 1989 s následným obnovením pluralitní demokracie (i když i ta má, pochopitelně, svoje mouchy). Poslední výraznou událostí pak bylo rozdělení Československé republiky na dva samostatné státy Českou republiku a Slovenskou republiku v roce 1993.

Co bude následovat dále lze velmi těžko odhadnout i nejlepší prognostici či politici se mnohdy mylí nebo odhadnou vývoj do budoucna jenom částečně. A tak si jen vzájemně přejme to nejlepší.

Je ale dobré se občas podívat, jaké události probíhaly v minulosti, kterou již žádný současník nepamatuje. Toto je možné vyčíst z kronik, vydaných vzpomínek nebo jiných publikací. A tak se vraťme nakrátko do časů minulých, například do doby před 150 a více roky, jak se tehdy žilo a co se událo.

Velmi těžkým údělem doby až do roku 1848 byla povinná robota hospodářících rolníků na panském, která neúměrně zatěžovala život prostých obyvatel na venkově. Po celá staletí sužovala generace tehdejších občanů. Lidová moudrost té doby byla vyjádřena výrazem jedni byli páni, druzí kmáni. Páni poroučeli, kmáni pracovali, většinou nedobrovolně z přinucení a mnohdy za pomoci nevybíravých donucovacích prostředků. Nakonec došlo k jejímu zrušení, což nebylo z blahovůle těch, kteří přispívali k jejich bohatství, byl to i jeden z výsledků revolučních událostí kolem r. 1848. Svůj podíl na těchto událostech měl i počátek rozvoje průmyslu, kdy se již robota stávala přežitkem.

Z úryvků kroniky se můžeme dočíst o těchto událostech, které proběhly i v Bačetiňě, takto:

„Když než robota pominula, dostáli sedláci na prdel v Bačetíně na silnici a vojskem byli obstoupeni. To dostávali za to, že už nechtěli to poddanství dále snášet. Rolníci měli od knížete předepsanou práci podle toho, jak byl každý velký, rolník některý měl 6 dní v tejdni nádenické práce a jeden den s párem koní v tejdni. Za nádenickou práci za jeden den 5 krejcarů šajnu a s párem koní dostali 20 krejcarů šajnu.“

Zrušení roboty znamenalo velkou úlevu pro venkovské obyvatelstvo a také bylo řádně oslavováno. Na mnoha místech byly na počest této události vztyčeny kříže, které měly navždy připomínat osvobození venkova od posledních zbytků feudální společnosti. Jeden z nich měl být postaven i v Bystrém, ale pro spory, kdy se někteří bysterští činitelé postavili proti, poté ohnišovští dovolili postavit na tuto paměť památný kříž. Dodnes stojí u hranice bystreského katastru, ale již na ohnišovském, u silnice, ve směru Bystré-Ohnišov.

Nejprve byl kříž dřevěný, později jej nahradil kamenný, zhotovený olešnickým kameníkem Hartmanem. Do podstavce byla vložena deska "Věnován od obce Ohnišova na paměť zrušení roboty v r. 1848".

Jak se v těchto dobách, např. před více než 130 léty mnohde žilo, sdělil ve svých písemných vzpomínkách i bačetínský rodák z čp.41, pozdější řídící učitel na Měšťánské škole v Solnici Josef Hejzlar /nar.23.4.1876 - zem.cca 1955/, takto:

„Mým rodným místem jest chalupa čp.41. Tato chalupa byla kolébkou našeho rodu od nepaměti, jak říkával dědeček, otec otcův, stávala na obecní návsi jako ostatní chalupy. Později si majitelé chalupy toto místo i s kusem pozemku od obce koupili. Otec tatínkův byl stařec, jak se na něj pamatuju, vysoký. Narodil se, jak sám říkával v roce 1804. Pamatoval, jak za napoleonských válek táhli Bačetínem Rusové, hlavně kozáci proti Napoleonovi, tážajíce se stále, kudy vede cesta na Paris. Říkal, že to bylo roku 1812. Byl tkadlec, ale pustil se i do obchodu s plátny, a to mu přineslo majetek. Skupoval přízi po vesnicích, z ní utkal plátno, a to pak prodal. Chalupu přestavěl a když po několika málo letech světnice shnila, postavil světnici novou z nepálených cihel. Tato chalupa, v níž jsem se 23.dubna 1876 narodil, byla došky krytá, měla světnici z nepálených cihel s nízkým černým stropem, spočívajících na černých trámech. Pod příčnými trámy byl ještě jeden dlouhý trám podélný, jenž byl tak nízko, že přišel-li k nám člověk vysoký a nesehnul-li se, o trám hlavou narazil. Na tomto trámě byly kalendář, bible a jiné věci, které nesnesly vlhka.

Ve světnici byl dále tkalcovský stav, jenž téměř půl světnice zaujímal, velká kachlová kamna, postel, starý dubový stůl, police na nádobí a kol zdí lavice. Ve světnici tkalcovně nescházel ani kolovrat a špulíř. V zimě přišel do světnice "šrák", velký stojan na "rejkorny" a snovadla, nebylo pak ve světnici ani hnutí. Chalupa měla dále komoru s malým okénkem, tudíž tmavou. Do ní chodil jsem nerad a vždy se strachy. Vedle komory přes chodbu, naproti světnici byl chlév, v němž bývaly dvě kravky, nás dětí dobří přátelé. Za chlévam byl přístudůlek, oddělený od stodoly dřevěnou asi 2 m vysokou oplotní. V něm bývala sláma, polní nářadí a jiné věci uloženy, jež nebylo právě zapotřebí. V chodbě mezi světnicí ze strany jedné a chlévem ze strany druhé jsme říkali síň. Před dveřmi chalupy byla násep, jež byla obedněna dřevěným bedněním, aby za zimy nenahromadily se závěje sněhové před vchodem do chalupy. Tomuto bednění říkávalo se lojna, patrně z německého Laube. V lojně byla skládka dřeva na zimu. Tu také za sněhových vánic měly přes den úkryt naše dvě slepice. Více jsme jich nemívali, aby nenadělaly škodu na poli, které jsme měli hned za chalupou. Nenadělaly škodu vlastní slepice, dělaly to sousedovy. Přes tyto značné škody, jež při malém hospodářství mých rodičů byly citelné, nevím, že by si tatínek byl na své sousedy stěžoval na obecním úřadě a žádal náhrady. Věsti si na sousedy stížnosti, považovalo se tehdy za hanbu.“

Tolik z části písemností bačetiňského rodáka.

Zdeněk Šlitr

Tříkrálová sbírka 2020 - devatenáctý ročník

Tříkrálová sbírka je největší sbírkovou a dobrovolnickou akcí v České republice. Tentokrát se koledníci vydají na pouť za „světlem dobrých skutků“ už po devatenácté a věříme, že jich bude zase mnoho...

Na dobrušsku, opočensku a v Týništi budou koledovat v **sobotu 11. ledna 2020**. Skupiny tří králů doprovázené vedoucím budou sbírat finanční příspěvky do úředně zapečetěné kasičky opatřené charitním logem a obdarovávat dárcce drobnou pozorností. Vedoucí skupinky bude vybaven průkazem koledníka.

Motto Tříkrálové sbírky 2020 již tradičně zní:

POMOC RODINÁM A LIDEM V NOUZI U NÁS I V ZAHRANIČÍ A PODPORA CHARITNÍHO DÍLA

Konkrétním záměrem Farní charity Dobruška je doplnění nabídky zdravotních pomůcek do charitní půjčovny, podpora sociální služby osobní asistence, přímá pomoc rodinám v soc. tísní, rodinám s postiženým dítětem a podpora aktivit souvisejících s projektem Adopce na dálku v Indii.

Po skončení sbírky vám přijdou koledníci **v neděli 12. ledna v 17 hod.** zazpívat na náměstí v Dobrušce a dozvíte se předběžný výsledek sbírky.

Koledníci přinášejí lidem radostnou zprávu o narození Božího syna v betlémských jeslích. A prosí o dar na pomoc lidem v nouzi. Každá korun v kasičce koledníků má svoji váhu. Přijměte, prosíme, tyto vyslance potřebných, kteří zazvoní u Vašich dveří v sobotu 11. ledna: *Otevřete jim nejen dveře, ale i svá srdce a věřte, že přicházejí s upřímným poselstvím a pomáhají tak dobré věci. Za vaše finanční příspěvky charitě i sladké maličkosti koledujícím dětem předem upřímně děkujeme a přejeme vám do nového roku hodně zdraví, štěstí a vzájemné lásky!*

Prosíme každého, kdo by se chtěl jakkoli zapojit do organizování a realizace sbírky, necht' nás kontaktuje. S vaší pomocí a dobrými nápady přinese Tříkrálová sbírka ještě více užitku.

Jako poděkování pro všechny děti a dobrovolníky připravujeme na středu 12. února filmové představení v dobrušském kině.

Ing. Jana Poláčková, koordinátorka sbírky, tel. 723 539 100 Farní charita Dobruška

www.dobruska.charita.cz

Pravidla požární bezpečnosti (opakování matka moudrosti)

Komíny a topidla

Dbejte na svou bezpečnost a zajistěte u svých spotřebičů na plyná, kapalná nebo pevná paliva pravidelné kontroly a čištění spalinové cesty oprávněnou osobou v oboru kominictví. Dodržujte vyhláškou * stanovené lhůty pro čištění a kontrolu spalinové cesty, tzn.:

Kotle do výkonu 50 kW

Kontrola spalinové cesty:

1 X za rok

Čištění spalinové cesty:

Jestliže netopíte déle než 6 měsíců (sezónní provoz):

PEVNÁ PALIVA: 2 x za rok

PLYNNÁ: 1x za rok

KAPALNÁ: 1 x za rok

Při celoročním provozu kotle platí:

PEVNÁ PALIVA: 3 x za rok

PLYNNÁ: 1x za rok

KAPALNÁ PALIVA: 2 x za rok

V případě pochybností o správnosti vydaného dokladu o kontrole/ revizi spalinové cesty lze objednatelům služeb v kominictví doporučit, aby si zprávu, která jim byla na základě jejich objednávky vystavena, porovnali s příslušným vzorem uvedeným ve vyhlášce.

Spalujete-li vlhké dřevo, zvyšuje se množství usazenin, tedy se zvyšuje i riziko vzniku požáru komínu.

Dodržujte předepsaný způsob topení výrobcem topidla a používejte palivo určené k topení ve vašem spotřebiči.

Při výměně spotřebičů paliv za výkonnější typ je nutná revize spalinové cesty.

Neukládejte žhavý popel do plastových popelnic ani jej neukládejte do blízkosti hořlavých látek (uskladněné dřevo, uhlí, brikety).

Dodržujte min. bezpečnou vzdálenost 50 mm mezi hořlavou látkou a komínovým tělesem. Tato mezera musí být provětrávaná (obložení z palubek, stropní a stěnové konstrukce).

V případě krbů a udíren je nutné dodržet vzdálenost mezi povrchem topidla a uskladněným palivem. Ve směru hlavního sálání je tato vzdálenost 800 mm, v ostatních směrech 200 mm.

Pozor hrozí vichřice....

- Bezpečný úkryt před silným větrem nám poskytnou zděné budovy s dobrou statikou.
- Omezte pobyt venku a jízdy autem.
- Neschovávejte se pod stromy a ani v okolí vyšších a starších budov
- Nechodte do lesa, parku

Vichřice 75 až 117 km/h

Výstraha ČHMÚ v médiích, v rozhlasu nebo na www.chmi.cz

Pozor hrozí nebezpečí! Ohrožení životů a zdraví. Vyvrácení stromů, polomy v lese. Poškozené budovy, stavby. Vyřazené elektrické vedení a telefonní linky. Neprůjezdné cesty.

Při výstraze...

Zajistíme dveře a okna, upevníme volně ložené předměty. Neparkujeme auty pod stromy. Připravíme se pokud na delší dobu vypnou proud – baterky, svíčky. Popřípadě elektrocentrálu. Bude se hodit i náhradní zdroj tepla. Zásobíme se balenou pitnou vodou, potravinami, kempinkovým vaříčem. Zajistíme si léky. Zabezpečíme domácí zvířata.

A je tu vichřice...

Sledujte vývoj situace v médiích (radiopřijímač na baterie). Jestliže řídíme auto, jedeme maximálně opatrně. Předem zjistěte, zda máte trasu průjezdnou, sjízdnou. Nedotýkáme se spadlých drátů elektrického napětí. Neblokujte zbytečně telefonní linky. Pomáhejte si.

A po...

Zdokumentujte případné škody pro pojišťovnu. Odstraňte následky, na které stačíte. Ohlaste události, které se staly, ale nebyly bezprostředně ohrožující.

*Jitka Martincová SDH Kostelecká Lhota,
instruktor ochrany obyvatelstva*

Kulturní kalendář na nejbližší dobu

- 15.12.2019 Divadelní představení V Praze
18.12.2019 Cestopisná přednáška v 18,00 hod na sále hospody
24.12.2019 Sousedské koledování od 22,00 v kapliče sv. Anny v Sudíně
30.12.2019 Předsilvestrovský špacír, sraz v 10,30 pod Orlojem v Bačetiňě
5.1.2020 Novoroční mše v kapli sv. Kříže od 15,00 hod
5.1.2020 Koncert pěveckého sboru z Českého Meziříčí a Bystrého v kapli sv. Kříže od 17,00 hod
11.1.2020 Tříkrálová sbírka

Jako vždy jsou další stěžejní akce vypsány ve stolním kalendáři pro rok 2020.

Zahřívací nápoj podle Jindry Zelené

Letošní rok nás mile překvapil poměrně přívětivým podzimem. Přesto už bývají dny, kdy fouká nepříjemný studený vítr a při delším pobytu venku člověk prochladne doslova „až na kost“.

Pro takové případy se hodí nějaké horké pití se zázvorem, které rychle prohřeje celé tělo i duši a dobře poslouží jako prevence nachlazení.

Složení toho, o který se s Vámi chci podělit, jsem odkoukala (a trochu si vylepšila) v horské hospůdce:

Kupte si **zázvor a kvalitní džus** – mně se osvědčil hruškový, lze použít třeba i pomerančový nebo ananasový.

Do kastrůlku nastrouhejte **lžičku zázvoru** (množství dle chuti).

Veliký čajový hrnek naplňte zhruba do poloviny **džusem** a dolijte **vodou**.

Přelijte směs do kastrůlku k **zázvoru**, přidejte špetku **mleté skořice** a dva **hřebíčky**.

Promíchejte a nechte přejít varem.

Slijte horkou směs zpět do hrnku, nechte cca 5 minut odstát a přidejte **lžičku medu**.

Dobrou chuť! ☺

Bačetín

sobota 11. ledna 2020

Výtěžek Tříkrálové sbírky 2020 bude použit na pomoc lidem v nouzi a zdravotně postiženým.

DĚKUJEME
za Vaši štědrost

Otištěné příspěvky mohou být stanoviskem autora a nemusí vyjadřovat postoje vydavatele!!!

*Bačetínský zpravodaj byl zapsán do evidence periodického tisku
pod evidenčním číslem MK ČR E 21944*

Redakce: Obecní úřad Bačetín a další pisatelé za jednotlivé spolky

Foto na titulní straně: Gabriela Prýmusová

Tisk: Tiskárna Rege, Opočno, www.tiskarnarege.cz

Bačetínský zpravodaj vydává Obecní úřad Bačetín
Tel./fax: 494 665 607, E-mail: ou@bacetin.cz, www.bacetin.cz

Bačetínský ZPRAVODAJ

Bačetínský zpravodaj vydává
Obecní úřad Bačetín
Telefon: 494 665 607, Fax: 494 665 607
E-mail: ou@bacetin.cz
www.bacetin.cz